

NAGYSZOMBAT

III.

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

Amen.

Mennyei Király, Vigasztaló, / igazságnak Lelke, / ki mindenütt jelen vagy / és mindeneket betöltesz, / minden jónak kútfeje / és az életnek megadója, / jöjj el és lakozzál mibennünk, / és tisztíts meg minket minden szennytől, / és üdvözítsd, Jóságos, / a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, / szent Halhatatlan irgalmazz nekünk!

(háromszor)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! / Urunk, tisztíts meg bűneinktől! / Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! / Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket / a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, / szenteltessék meg a te neved, / jöjjön el a te országod, / legyen meg a te akaratod, / amint a mennyben, úgy a földön is. / Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, / és bocsásd meg vétkeinket, / miképpen mi is megbocsáttunk az ellenünk vétkezőknek; / és ne vígy minket kísértésbe, / de szabadíts meg a gonosztól!

Apostol: Róm 6,3b-11

Ákik Krisztus Jézusba lettünk kereszttelve, az ő halálába lettünk alámerítve? A keresztség által ugyanis vele együtt el lettünk temetve a halálba, hogy amint Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is egy új életben járjunk. Ha ugyanis halálához hasonulva eggyé lettünk vele, még inkább eggyé leszünk vele a feltámadásban. Tudnunk kell, hogy a bennünk lévő régi ember vele együtt keresztre lett feszítve, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne legyünk rabszolgái a bűnnek.

Mert aki meghalt, az szabad a bűntől. Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk. Tudjuk ugyanis, hogy mivel Krisztus feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, s a halál nem uralkodik rajta többé. Mivel meghalt, egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek, s mivel él, Istennek él. Magatokról is így gondolkodjatok: meghaltatok a bűnnek, és Istennek éltek Krisztus Jézusban!

Alleluja... helyett minden versre ezt ismételjük:

Kelj föl Isten, íteld meg a földet, mert neked jut örökségül minden nemzet!

Előversek: Isten megáll az istenek gyülekezetében, és ítéli abban az isteneket.

Meddig ítélkeztek álnokul, meddig pártoljátok a bűnösöket?

Védjétek meg az árva és a szűkölködő jogát, szolgáltassatok igazságot a megalázzottak és a szegénynek!

Mentsétek meg a nyomorgót és a szegényt, és szabadítsátok ki a bűnös kezéből!

De ők nem tudják ezt és nem értik, sötétségben járnak, rendüljön meg a föld minden alapja.

Én mondtam: istenek vagytok és a Magasságbeli fiai mindnyájan, mégis meghaltok mint emberek, és mint a főemberek bármelyike, elhullotok.

► *(hangfelvétel)*

Evangélium: Mt 28,1-20

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán Mária Magdolna és a másik Mária elment, hogy megnézze a sírt. És íme, nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Tekintete olyan volt, mint a villám, ruhája pedig fehér, mint a hó. Az örök tőle való félelmükben remegni kezdtek, és olyanok lettek, mint a holtak. Az angyal megszólalt, és azt mondta az asszonyoknak: „Ti ne féljétek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol az Úr feküdt! És menjétek gyorsan, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadt a halottak

közül, és íme, elöttetek megy Galileába. Ott majd meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek.” Gyorsan ott is hagyták a sirt, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt a tanítványainak. Amint mentek, hogy megvigyék a hírt a tanítványainak, íme, Jézus jött velük szemben, és így szólt: „Üdv nektek!” Erre odafutottak, átkarolták a lábát, és leborultak előtte. Akkor Jézus így szólt hozzájuk: „Ne féljetek! Menjetek, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy menjenek el Galileába, és ott majd meglátnak engem!” Amikor úton voltak, íme, néhány ór bement a városba, és hírül vitte a főpapoknak mindazt, ami történt. Erre összegyűltek a vénekkal, tanácsot tartottak, és sok pénzt adtak a katonáknak e szavakkal: „Mondjátok, hogy tanítványai éjnek idején odajöttek és ellopták, amíg mi aludtunk. Ha pedig a helytartó meghallja ezt, mi majd meggyőzzük őt, és kimentünk titeket.” Azok elfogadták a pénzt, és úgy jártak el, ahogy kioktatták őket. Ez a szóbeszéd el is terjedt a zsidók között mind a mai napig.

A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amint meglátták, leborultak előtte, bár néhányan kételkedtek. Jézus odalépett hozzájuk, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyben és földön. Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” Amen.

A kerub-ének helyett a következő tropárt énekeljük 8. hang

Hallgasson minden emberi test, * és félve és rettegve álljon, * és semmi földit magában ne gondoljon. * Mert a királyok Királya * és az uralkodók Uralkodója jön, * hogy magát feláldozza, * és a híveknek eledelül adja. ** Előtte mennek az angyali rendek, * az összes Kezdetek és hatalmak, * a sokszemű Kerubok és a hatszárnyú Szeráfok, * arcukat elfödve és ezen éneket hangoztatva: * Alleluja, alleluja, alleluja.

► *(hangfelvétel)*